

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא סמ

עין משפט
נר מצוה

פ"א מ"י פ"ו מהלכות
שופטין הלכה כ' ד"ס
שם הלכה א' וי"י במשנה
ובספר משנה סנה עין
ס' ואלוין קאן טו"ש ע"ד
ס"י קאן טו"ש ע"ד :

פ"ח ב' מ"י שם פ"ח
הלכה א' סנה שם :

פ"ח ג"ה מ"י שם
פ"ו שם הלכה ב'
סנה שם טו"ש ע"ד :

צ"ו ח"ט מ"י שם פ"ח
הלכה ד' סנה שם
טו"ש ע"ד שם ספיק' כג' :

צ"א י"ב מ"י שם פ"ח
הלכה ט' סנה שם
טו"ש ע"ד שם ס' קט'
ספיק' ו' :

האמר "למחר יבא"
יבא לביתו

הגהות הב"ח
(ה) גמ' א"ל ר"א תא
כפליה לבישא (כ) רש"י
ד"ס שם וכו' וכן
שמעון בן גמליאל כולן :

הגהות הגר"א
[א] גמ' והאמר כ' ר"ש
עגל' י"ב דמכ"ס
מפרש כהנא מתחלה
דל"ה כ' ר"ח ליתן
כסופ' : [ב] שם כ'
קאמר כ' : י"ב וכתב
הגרמ"ס ד"ס דשמואל
דלמחר קולן כ' מ"י חייב
דוקא ככ"ס דל"ה כ'
אלב הסור מפרש ג"ל
עסק אחר אלב שחטה
ג"ס ומכ"ס
מפרש ר"ש עגל' וקולן
ג"ל עסק אחר אלב
כ"ס : [ג] שם
מחן פלג כ' : וי"י
הגרמ"ס וי"י וי"י
חייב וי"י וי"י וי"י
כ"ס רש"י אלב כ"ס
חוס' כ' דלעול וי"י
ווי' דכ"ס אחר ראשון
נכס' החלוקה שניה
לסו"ק (ועמ"ס רבינו
צ"ח ע"י ק"י שם רש"י
וסי' ג' : [ד] רש"י
ד"ס מפרש שם כ' : י"ב
והגרמ"ס מפרש שם
מכירתו וכתב דל"ה דוקא
דל"ה עשירית אלב
סמ"ג וי"י מפרש
כסופ' : [ה] שם ד"ס
ווי' דידו כ' וי' כ'
י"ב מפרש כ' שותפין
סמ"ג וי"י וי"י וי"י
אלב הכנס' ככ"ס דל"ה
שותפין שאלח מתעסק
הוא כדון עסקא וי"י
השאלה כ' מפרש שאלה
בהמות אחרות לעגלון
הי"ב לו אחרות כ"ס י"י
אלב דבר מועט כדשמואל
וכמ"ס ואל"ה כ' וי"י
הוא חליט' ג"ס א"י
ליתן לו כלל וי"י אחר
חייב כ' (וע"ס ס' כ"ס
(י) חוס' ד"ס אלב
ד"ס אחריו כ' : י"ב
היי"ק וי"י וי"י וי"י
כלל כ"ס הי"ק וי"י וי"י
כסופ' ג"ס שש"ס (ועמ"ס
רבינו כ"ס ח"ט ס' כ"ס
ס"ק ג' :

אלא שטת איתמר . אומר ר"ת דמכ"ס הלכה כרשב"ג [ו] דהא
אמרין (ניסין ד' עה) כל מקום ששנה רש"ג במשנתו
הלכה כמותו ואין גרסא דהא רב ושמואל צ"ע או לקולן דיער או
ר"ש עגל' לפטומא ור' שמעון בן גמליאל לא צ"ע אלא גללים
ולכא למימר דהיי"ק דוקא בעגל ע"ס
אמו דל' נפיש מירמא דהא ר' יוסי
כר' יהודה אומר לע"ל (דף סח) אפילו
בבהמות גדולות דלגני בנסובי
ותותרי דכסר לה כצ"ה וגם רבינו
חננאל פירש דכל כ' ה"י גוונא
שנאמר שטת לית הלכתא כד
מייבאו אלא כרבי שמעון דלמחר
(ס' ע"ס) ע"ס לו שסרו משלם :

אמר רב מותר שלש בשכר
מותר . ור"ת והא' ל' אחד
כרבי' הוא דשמא לא ימלא מותר
שלש ור"ב לית ליה דר' יהודה דר'
ל' אחד כרבי' דלמחר לע"ל (דף כס)
ע"סין אמה' כפירות ואין ע"סין
אמה' בדמים ומשמע לע"ל דהיי"ק
ל' אחד כרבי' יהודה ועוד דלפ"ו לרבי
יהודה לא שרי כ"י ה"י גוונא אלא
כש"ס ביד לוח או מלוח לעשות ל'
אחד שלא יהיה רבי' וי"י לומר דהכא
אקילו רבנן משום דשכרי טובא שיהא
מותר שלש : דאמר ר' אינשי גביל
לחורא גביל לחורי . ור"ת מהאי
טעמא לשכרי אפילו לית ליה בהמה
לדידיה דהא ר' ר' ר' לטרוח ועלמון
משום פלגא דמלוה וי"ל דל' דמי דאי
לית ליה בהמה לדידיה אין ל' ר' ר'
לטרוח בבהמה של שותפות בכל יום
אלא כל אחד יטרח ביומו :

אמר רב מותר שלש בשכר
אליה . תימה למה הוא סבורה
כן דהא כ' משתתפת בזהדי נמי
ויטול כל הראש הרי הוא כבתחלה
דמתחלה שהיה טורח בכל בהמה
של ר' אלעזר היה טולח הראש ועכשיו
שטורח לרבי אלעזר וק' כה"י בהמה
יטול ח"י הראש מחלק רבי אלעזר
ועוד מאי קאמר השתא שותפי אן
והא גס עתה היתח חלקו של רבי
אלעזר פלגא מלוה וי"י לומר
דכשנתקף עמו היה טורח בחציו
של רבי אלעזר כחכם ועל כן אמרה
יהיב לך נמי אליה אחר שחלק
לוקח מחלקו שום שער :

שמיפולה מרובה למאי מפיולה מרובה מפני ששיניה דקרת' מ"כאן ואילך
גומל מחצה שלו וחצי מחצה בשל חבירו רב מנשיא בר גרא שקל מחצה
שלו וחצי מחצה בשל חבירו אתא לקמיה דאביי א"ל [ג] מ"כאן פלג ד' וי"י מקום
שנהנו לגרל הוא וחגן [מקום שנהנו לגרל יגדיל' הנהנו הרי כותאי דעבוד
עסקא בהדי הדדי אוי"ר חד בעייה פליג ווי' בלא דעתיה דחבריה אתו לקמיה
דרב פפא א"ל מאי נפקא מינה הכי אמר רב נחמן ווי' כמאן דפליגי דמו' לשנה
ובין ה"מא בהדי הדדי ק"ס אידך פליג ליה בלא דעתיה דחבריה אתו לקמיה
דרב פפא א"ל כמאן פלג לך א"ל קא חוינא דבתר *דידנא אתי מר' א"ר פפא
כה"ג

חייב חייב קלה משל ראשונה מאי לשון חייב לטפל ב' דקתגרישא משמע דעל כרחו חייב
לטפל בה כל הוון הו"ה ע"ד מ"י חייב לטפל בלוגם . שאלה כן נחלקין למחלה שכן שער והמקבל ב' לומר חלקו אוו"ו מיד שלא אעסוק
בחלק שאל שח"י טע"ב ב' בלוגם : דקדק שלשים ובגסה ממש . כדרך שפרט לך הכתוב בטיפול הכסור שחייב ישראל לטפל ב' בדקדק שלשים
ובגסה ממש ואח"כ נותנו לכהן דלוקף ליה בבכורות (דף כו) מקדשי : שניה דקות . ולריכה לאמה ולאדם הרגיל בכך : מכלל ופליג . יטול
המקבל מחלה שלם בשביל חלקו שח"י חיו שו' כן בהמחלה השני של חבירו יטול מחלה בשב"כ כדרך שטע"ב בלמה מחליט שער ושכר עמול ומוזון
ליכא ור"ת דח"י אחריות של מחלות חבירו עליו כיון דבעי למיטרח בה משום מחלה שלג' שהיה קרן גמור ואינו מלוה (י"ב) טרח משום ידידיה קא
טרח ולא מיחזי כריבויא : מאן פלג לך . מי שם אחרת, שמא לא נישומים יפה : יגדיל . הולדות עד שיהו גדולים ואינו טע"ב בשל צדק' כלום :

אי פלגא בהפסד . כלומר פלגא בהפסד דכסב בשטרא הכי קאמר
דאם ירלה רב עיליש יטול חרי חילתי באגר ויקבל עליו חרי ההפסד
דליכא שער עמלו במאי דסקיל טפי באגרא ממה שמעט לחלק
פלגא דמלוה : שיער איתמר . הכי אמר רב נחמן ר' יהודה ורבי

אי פלגא בהפסד . תרי חילתי באגר . אמר
רב כהנא : אמריה לשמעתיא קמיה דרב
זבד מנהדרעא ואמר לי "דלמא רב עיליש
יטובל עמו בציר' הוה ואמר רב נחמן הלכה
כר' יהודה? אמר ליה לאו הלכתא איתמר
אלא שיטה איתמר, ה"י נמי מסתברא דאי
לא חיימא הכי למה ליה למיחשב ולמימר
הלכה, הלכה ל'מא הלכה כר' יהודה דמיקל
מבולה . אמר רב מותר שלישי בשכר"ה הרי
זה מותר, ושמואל אמר : לא מצא מותר שלישי
ילך לביתו ריקן? אלא אמר שמואל "קוצץ לו
דינר, וסבר רב אין קוצצין לו דינר [א] והאמר
רב : ריש עגלא לפטומא" מאי לאו דאמר ליה
מותר שלישי בשכר? לא, דקאמר ליה "אי
מותר שלישי, אי ריש עגלא לפטומא איבעית
אימא [ב] כי קאמר רב מותר שלישי בשכר
מותר כגון דאית ליה בהמה לדידיה דאמרי
אינשי גביל לחורא גביל לחורי" ר' אלעזר
מהגרמיא ובין בהמה ויהיב ליה לאריסיה,
מפמים ליה, ויהיב ליה רישא באגריה ויהיב
פלגא רווחא, אמרה ליה רב'תו : "אי
משתתפת בהדיה, ויהיב לך נמי אליה, אזכ
ובין בהדיה, פליג ליה מאליה, א"ל (ה) תא
נפרניה לרישא, א"ל : ה"שחא כמעט' לא נמי לא?
א"ל : עד האידנא ווי' דדי' הו', אי לא הוה
יהיבנא לך טפי פורתא מיהו' כרביה, השתא
שותפי אנן מאי קאמרת פורתא טפי פורתא
י"אמרי אינשי יסתם אריסא למרי ארעא
קמשעבר נפשיה לאתווי ליה דע"א. חנו רבנן

השם בהמה לחבירו, עד מתי חייב למפר
השם סומכוס אומר - באחונות שמונה עשר
חדש בגדירות" כ"ד חדש, ואם בא גחלוק
בתוך זמנו, חבירו מעכב עליו, אלב אינו דומה
מיפולה של שנה זו למיפולה של שנה אחרת
(*אלב מאי קאמר) אלב לפי שאינו דומה
מיפולה של שנה זו למיפולה של שנה אחרת

תניא אידך והשם בהמה לחבירו עד מתי
חייב למפר בגדירות" בדקה ל' יום, ובגסה ג'
יום רבי יוסי אומר בדקה ג' חדשים *מפני
שמיפולה מרובה למאי מפיולה מרובה מפני ששיניה דקרת' מ"כאן ואילך
גומל מחצה שלו וחצי מחצה בשל חבירו רב מנשיא בר גרא שקל מחצה
שלו וחצי מחצה בשל חבירו אתא לקמיה דאביי א"ל [ג] מ"כאן פלג ד' וי"י מקום
שנהנו לגרל הוא וחגן [מקום שנהנו לגרל יגדיל' הנהנו הרי כותאי דעבוד
עסקא בהדי הדדי אוי"ר חד בעייה פליג ווי' בלא דעתיה דחבריה אתו לקמיה
דרב פפא א"ל מאי נפקא מינה הכי אמר רב נחמן ווי' כמאן דפליגי דמו' לשנה
ובין ה"מא בהדי הדדי ק"ס אידך פליג ליה בלא דעתיה דחבריה אתו לקמיה
דרב פפא א"ל כמאן פלג לך א"ל קא חוינא דבתר *דידנא אתי מר' א"ר פפא
כה"ג

חייב חייב קלה משל ראשונה מאי לשון חייב לטפל ב' דקתגרישא משמע דעל כרחו חייב
לטפל בה כל הוון הו"ה ע"ד מ"י חייב לטפל בלוגם . שאלה כן נחלקין למחלה שכן שער והמקבל ב' לומר חלקו אוו"ו מיד שלא אעסוק
בחלק שאל שח"י טע"ב ב' בלוגם : דקדק שלשים ובגסה ממש . כדרך שפרט לך הכתוב בטיפול הכסור שחייב ישראל לטפל ב' בדקדק שלשים
ובגסה ממש ואח"כ נותנו לכהן דלוקף ליה בבכורות (דף כו) מקדשי : שניה דקות . ולריכה לאמה ולאדם הרגיל בכך : מכלל ופליג . יטול
המקבל מחלה שלם בשביל חלקו שח"י חיו שו' כן בהמחלה השני של חבירו יטול מחלה בשב"כ כדרך שטע"ב בלמה מחליט שער ושכר עמול ומוזון
ליכא ור"ת דח"י אחריות של מחלות חבירו עליו כיון דבעי למיטרח בה משום מחלה שלג' שהיה קרן גמור ואינו מלוה (י"ב) טרח משום ידידיה קא
טרח ולא מיחזי כריבויא : מאן פלג לך . מי שם אחרת, שמא לא נישומים יפה : יגדיל . הולדות עד שיהו גדולים ואינו טע"ב בשל צדק' כלום :

אי פלגא בהפסד . כלומר פלגא בהפסד דכסב בשטרא הכי קאמר
דאם ירלה רב עיליש יטול חרי חילתי באגר ויקבל עליו חרי ההפסד
דליכא שער עמלו במאי דסקיל טפי באגרא ממה שמעט לחלק
פלגא דמלוה : שיער איתמר . הכי אמר רב נחמן ר' יהודה ורבי
יוסי ב'טורבן שמעון (ג) כולן בשטת
אחת אמרו דכריהם : מותר [ד] שלש
בשכר . השם עגל למחלה בשכר
ובהפסד ואמר לו "מה שצ"ה יוסר על
שליש דמיו של עכשיו טול בשכר, וכל
השאר נחלקו בשוה : מותר . דהא קיבל
עליה מספקא א"ע ד'זימנין ליהא מותר
שליש : ריש עגלא לפטומא . המקבל
עגל לפטמו למחליט, הראש יטול כולו
לחלקו בשכר עמלו ומוזנו והשאר
חולקין בשוה : מאי לאו דאמר ליה ג'
ואשמעינן רב דאי ליכא מותר שלש
נשקול ריש עגלא : כי קאמר רב . הרי

זה מותר" ח"ט דזמנין ליכא מותר
שלש : בגוון דל"ס ל"ס בפטומא . למקבל
ד"ס עליו לטרוח לפני בהמותיו ובשביל
בהמה אחת עממם אן טרחו נוסף :
דאמרי אינשי גביל לחורא גביל
לחורי . בלוחו טורח שחטה מגביל
סובין ושעריין לפני שור אחד אחת
יכול לגביל לפני שנים : ויהיב ליה
לאריסיה . למחלה בשכר והפסד : אי
משתתפת בזהדי . חלו נסת' ח"י
המעט ויהיב שותף בבהמה היה
טוח לך אף הבל"ש שכל לחלק :
פלגיה לאליה . כשצ"ה לחלק חלק
רבי אלעזר את האליה : אמר ליה .
אריסיה : השתא כמעט' קרא נמי לא .
עכשיו לא חסן הראש כולו כמו
שחטה בראשונה ווי' דדי' פ"ו . [ה] וי'
קבילת עלך פלגא בהפסד הו' ווי'
מלוה גכך : ולי לא יהיבנא לך טפי
פורמא . אשתכח דקא טרחת בפלגא
פקדון משום פלגא מלוה : דערמא
טפי פורתא . להכניס ולהוציא, חלו
מוזן אם הוצרך לסובין או שטורין
קניט לחמט כדרך שותפין : לאפני
ליה רש"א . מרעה לבהמות, שאינו
ל' ר' לקטח בשוק ש"ס עליו לטרוח
בשבילו : בגדירות . בהמה דקה לשון
גדירות חלן (במדבר נג) : *ואם בא
המקבל לחלוק . בתוך הזמן הזה :
חבירו . צ"ע בהמח' מעכב עליו :
אלב אינו דומה מיפולה של שנה
לראשונה למיפולה של שנה אחרת .
שח"ה בשנה למחלות מרובים וי"י
מן הראשונה : מאי אלב דהאמר . כל
שכן דהיי"ק טעמא דמעכב עליו :
אלא . הכי קאמר לפי שאינו דומה

כ' וי"י דק' מנה המקבלין, חבירו
דמעכב עליו וי"י שמעתי איתמר א"ס
ב' בעל בהמה לחלק בתוך זמנו
המקבל מעכב עליו לפי שאינו דומה
מיפולה כ' שמיפולה שנה ראשונה
קשה משל שנה מפני שהיה דקה
מיפולה מרובה להכניס ולהוציא אלב

מיפולה מרובה וקשה ל' חייב לטפל ב' דקתגרישא משמע דעל כרחו חייב
לטפל בה כל הוון הו"ה ע"ד מ"י חייב לטפל בלוגם . שאלה כן נחלקין למחלה שכן שער והמקבל ב' לומר חלקו אוו"ו מיד שלא אעסוק
בחלק שאל שח"י טע"ב ב' בלוגם : דקדק שלשים ובגסה ממש . כדרך שפרט לך הכתוב בטיפול הכסור שחייב ישראל לטפל ב' בדקדק שלשים
ובגסה ממש ואח"כ נותנו לכהן דלוקף ליה בבכורות (דף כו) מקדשי : שניה דקות . ולריכה לאמה ולאדם הרגיל בכך : מכלל ופליג . יטול
המקבל מחלה שלם בשביל חלקו שח"י חיו שו' כן בהמחלה השני של חבירו יטול מחלה בשב"כ כדרך שטע"ב בלמה מחליט שער ושכר עמול ומוזון
ליכא ור"ת דח"י אחריות של מחלות חבירו עליו כיון דבעי למיטרח בה משום מחלה שלג' שהיה קרן גמור ואינו מלוה (י"ב) טרח משום ידידיה קא
טרח ולא מיחזי כריבויא : מאן פלג לך . מי שם אחרת, שמא לא נישומים יפה : יגדיל . הולדות עד שיהו גדולים ואינו טע"ב בשל צדק' כלום :

חייב חייב קלה משל ראשונה מאי לשון חייב לטפל ב' דקתגרישא משמע דעל כרחו חייב
לטפל בה כל הוון הו"ה ע"ד מ"י חייב לטפל בלוגם . שאלה כן נחלקין למחלה שכן שער והמקבל ב' לומר חלקו אוו"ו מיד שלא אעסוק
בחלק שאל שח"י טע"ב ב' בלוגם : דקדק שלשים ובגסה ממש . כדרך שפרט לך הכתוב בטיפול הכסור שחייב ישראל לטפל ב' בדקדק שלשים
ובגסה ממש ואח"כ נותנו לכהן דלוקף ליה בבכורות (דף כו) מקדשי : שניה דקות . ולריכה לאמה ולאדם הרגיל בכך : מכלל ופליג . יטול
המקבל מחלה שלם בשביל חלקו שח"י חיו שו' כן בהמחלה השני של חבירו יטול מחלה בשב"כ כדרך שטע"ב בלמה מחליט שער ושכר עמול ומוזון
ליכא ור"ת דח"י אחריות של מחלות חבירו עליו כיון דבעי למיטרח בה משום מחלה שלג' שהיה קרן גמור ואינו מלוה (י"ב) טרח משום ידידיה קא
טרח ולא מיחזי כריבויא : מאן פלג לך . מי שם אחרת, שמא לא נישומים יפה : יגדיל . הולדות עד שיהו גדולים ואינו טע"ב בשל צדק' כלום :